Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Πυροβολούν πρώτοι...

Το χθεσινό αιματηρό περιστατικό στην Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, εκτός του ότι επαναφέρει στο προσκήνιο το μέγα πρόβλημα της αστυνομεύσεως του χώρου, αποδεικνύει για μιαν ακόμη φορά ότι το έγκλημα έχει αποκτήσει πρωτοφανή αγριότητα. Παλαιότερα ήταν αδιανόητο κακοποιός να πυροβολήσει αστυνομικό. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει, γεγονός που υποχρεώνει και τα αστυνομικά όργανα να λαμβάνουν αυξημένες προφυλάξεις. Εάν ο άτυχος αστυνομικός είχε αντιμετωπίσει τον ελεγχόμενο ύποπτο με όλες τις προφυλάξεις, δεν θα είχε αφήσει περιθώρια να εκδηλωθεί η εναντίον του επίθεση. Ο νεαρός κακοποιός δεν θα είχε την ευκαιρία να πυροβολήσει πρώτος...

Δεν είναι, βεβαίως, καθόλου ευχάριστο για τους πολίτες να υφίστανται αστυνομικούς ελέγχους υπό την απειλή όπλων. Στο σημείο που έχουν φθάσει τα πράγματα, όμως, η αστυνομία θα υποχρεωθεί να εφαρμόσει δυσάρεστους κανόνες για να προστατεύσει τους άνδρες της. Αυτό, ίσως, είναι και το μικρότερο κακό, αφού η κατακόρυφη αύξηση της εγκληματικότητος προκαλεί οξύτατο κοινωνικό πρόβλημα με ευρύτερες επιπτώσεις. Το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών δικαιολογημένα τείνει να προσλάβει διαστάσεις απογνώσεως.

Θα ήταν άδικο εάν παρακάμπταμε τις φιλότιμες και σοβαρές προσπάθειες που καταβάλλει ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Μιχάλης Χρυσοχοΐδης να πλήξει το έγκλημα σε όλες του τις μορφές. Οι προσπάθειες αυτές έχουν ήδη αποφέρει κάποια θετικά αποτελέσματα, αλλά το πρόβλημα είναι οξύ και εκτεταμένο. Χρειάζεται να γίνουν πολύ περισσότερα για να αποκατασταθεί έστω και στοιχειωδώς το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών.

Είναι διαπιστωμένο ότι η αστυνομία ήταν και παραμένει ανέτοιμη να αντιμετωπίσει το νέο κύμα εγκληματικότητος. Κεντρικό στοιχείο των προσπαθειών του υπουργού Δημοσίας Τάξεως για αναβάθμιση της επιχειρησιακής ικανότητος και αύξηση της αποτελεσματικότητος των αστυνομικών είναι αναμφισβήτητα η επαρκής εκπαίδευσή τους. Στο επίπεδο αυτό, κατά γενική ομολογία, υπάρχει μεγάλο έλλειμμα. Για να αντιμετωπίσει αδίστακτους ημεδαπούς και αλλοδαπούς κακοποιούς, οι οποίοι δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τα όπλα τους, ο αστυνομικός πρέπει να είναι και ψυχολογικά προετοιμασμένος και άριστα εκπαιδευμένος.

Το σημαντικότερο όλων, όμως, είναι η συστηματική προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί για την εξάρθρωση των συμμοριών, οι οποίες κατά κανόνα ευθύνονται για τις δολοφονίες, τις ένοπλες ληστείες, την προστασία και τους εκβιασμούς. Τα κυκλώματα αυτά είναι σε μεγάλο βαθμό γνωστά στις αστυνομικές αρχές, αλλά δεν υπάρχει πάντα η αναγκαία για την εξάρθρωσή τους βούληση και τόλμη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ / Του Δημητρη Καπρανου

Δεν ξέρω τι λέμε εδώ στην Ελλάδα για τους πολιτικούς μας, αλλά οι Αμερικανοί επίσημοι «πίνουν νερό» στο όνομα του κ. Σημίτη και του κ. Παπανδρέου. Θεωρούν την κυβέρνηση «σοβαρό και έγκυρο συνομιλητή» και τον υπουργό Εξωτερικών «σημαντικό παράγοντα για την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, κάτι που συνέβαλε στο να «αναπνεύσει» ολόκληρη η περιοχή των Βαλκανίων.

◆ ◆ ◆

Και θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι Αμερικανοί τρέφουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την περιοχή, κυρίως επειδή –όπως τόνισαν στη στήλη πηγές του Κογκρέσου– τα Βαλκάνια θα γίνουν σε λίγα χρόνια «χώρος για μεγάλα επιχειρηματικά ανοίγματα και επενδύσεις». Θέλουμε–δεν θέλουμε, αγαπητοί, βρισκόμαστε σήμερα στην εποχή της οικονομίας της αγοράς. Και η λέξη «επενδύσεις» δεν έχει μόνον οικονομική αλλά, κυρίως, πολιτική χροιά...

◆ ◆ ◆

«Αυτό που γίνεται σήμερα στην Ευρώπη είναι εκπληκτικό. Χώρες με διαφορετική ιστορία, ιστορία και κουλτούρα αιώνων, όχι όπως των ΗΠΑ, που δεν είχαν τέτοιο πρόβλημα στη σύμπηξη της συνομοσπονδίας», είπε στη στήλη ο Ελληνοαμερικανός διεκδικητής της Προεδρίας το 1988 και πρώην κυβερνήτης της Μασαχουσέτης Μάικλ Δουκάκης.

◆ ◆ ◆

«Κι αυτό που έγινε στο Ελσίνκι ήταν κάτι που μπορεί να αλλάξει την ιστορία στην περιοχή των Βαλκανίων. Η Τουρκία, εκ των πραγμάτων, είναι υποχρεωμένη να κάνει βήματα εκσυγχρονισμού, να προχωρήσει σε λύση στο Κυπριακό, να δείξει ότι σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ελλάδα, που σήμερα αποτελεί δύναμη στα Βαλκάνια, έχει την ευκαιρία να απαλλαγεί από το βάρος των κακών σχέσεων με την Τουρκία και θα πρέπει να σημειώσουμε την πρόοδο που σημειώθηκε με προσπάθειες της κυβερνήσεώς σας», τόνισε ο κ. Δουκάκης.

Ο Εντουαρντ Κένεντι πέρασε όλες τις «μπόρες» της οικογένειας και φαίνεται πως δεν άντεξε τόσο βάρος. Παραμένει, όμως, πάντα φίλος της Ελλάδας και υπέρ της δίκαιης λύσεως του Κυπριακού.

◆ ◆ ◆

Ο κ. Δουκάκης επισκέφθηκε πρόσφατα την Κύπρο, αλλά και τη Μυτιλήνη, απ' όπου κατάγεται. Μας αποκάλυψε, όμως, ότι από τη Μυτιλήνη πέρασε απέναντι, στη Μικρά Ασία και επισκέφθηκε το μέρος όπου γεννήθηκε ο πατέρας του, το Αδραμύτιο. Και μίλησε με συγκίνηση για την επίσκεψη αυτή, τονίζοντας ότι απετέλεσε για τον ίδιο και τη σύζυγό του μια αξέχαστη εμπειρία.

◆ ◆ ◆

«Ξέρετε, πριν από πολλά χρόνια, το 1946, που ήμουν δεκάχρονο παιδί στη Βοστώνη, παρακολούθησα τον τοπικό μαραθώνιο, έναν αγώνα με παγκόσμια ακτινοβολία. Είδα, λοιπόν, έκπληκτος, έναν λιπόσαρκο άνδρα, έναν Ελληνα, που ερχόταν από μια πατρίδα ταλαιπωρημένη, φτωχή και με τη δοκιμασία ενός πολέμου που δεν είχε σταματήσει, να κερδίζει την πρώτη θέση και να λέει "για την Ελλάδα"! Αυτός ο άνθρωπος ήταν Κύπριος! Ο Στυλιανός Κυριακίδης! Αυτοί είναι οι Ελληνες και οι Κύπριοι! Ξέρουν να μάχονται και να κερδίζουν»! Ετσι έκλεισε την ομιλία του προς τους ομογενείς ο Μάικλ Δουκάκης. Και σχεδόν όλοι δάκρυσαν!

◆ ◆ ◆

«Το Κυπριακό δεν είναι θέμα Ελλάδος–Τουρκίας ή Κύπρου–Τουρκοκυπρίων. Είναι θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μόνον έτσι θα πρέπει να αντιμετωπισθεί». Την άποψη αυτή εξέφρασε ο γερουσιαστής Εντουαρντ Κένεντι, μιλώντας στην αντιπροσωπεία των ομογενειακών οργανώσεων. Μαχητικός, φιλέλληνας, απροκάλυπτα υπέρ των θέσεων της Κύπρου, ο αδελφός των αδικοχαμένων Τζον και Ρόμπερτ Κένεντι, «πατριάρχης» σήμερα της μεγάλης πολιτικής οικογένειας (ο γιος του είναι ήδη βουλευτής και θέτει από τώρα υψηλούς στόχους) συγκίνησε το ακροατήριό του.

◆ ◆ ◆

Και πώς να μη συγκινήσει, ασφαλώς, πλικίες «–άντα και πλέον» που μεγάλωσαν με τα οράματα των αδελφών του και συγκλονίστηκαν από τις δολοφονίες τους. Και στ' αυτιά της δικής μας γενιάς, ακόμα αντηχεί η κραυγή του Τέντι, αμέσως μετά το θάνατο του Ρόμπερτ Κένεντι: «Γιατί μας σκοτώνουν;».

◆ ◆ ◆

Μόνο που –και ειναι εμφανές πλέον– τα αλλεπάλληλα χτυπήματα της μοίρας λύγισαν τον «πατριάρχη». Εχει παρατήσει τον εαυτό του, πρόσθεσε αισθητά περίσσιο βάρος στο σώμα του, τα πόδια του μόλις που τον κρατούν, σχεδόν παραμορφωμένο εκείνο το γοητευτικό πρόσωπο. Και δεν είναι, ασφαλώς, τα χρόνια. Η τελευταία απώλεια της οικογένειας, το αεροπορικό δυστύχημα με θύμα τον Τζον–Τζον και τη γυναίκα του φαίνεται ότι ήταν ιδιαίτερα βαρύ πλήγμα, σε μια ψυχή που προσπαθεί να αντέξει πολλά...

◆ ◆ ◆

Πολλοί ήταν οι γερουσιαστές που συναντήθηκαν με τους ομογενείς τις τελευταίες ημέρες στην Ουάσιγκτον. Και όλοι είχαν να πουν τα καλύτερα λόγια για τον γερουσιαστή Πωλ Σαρμπάνη, τον ελληνικής καταγωγής πολιτικό του Δημοκρατικού Κόμματος, που ήταν από τους πρώτους οι οποίοι προσπάθησαν να αφυπνίσουν την αμερικανική κοινή γνώμη σχετικά με το Κυπριακό. Και, χωρίς αμφιβολία, ήταν σωστή η ενέργεια των ομογενειακών οργανώσεων (ΣΑΕ, ΠΣΕΚΑ, ΠΟΜΑΚ) να τον τιμήσουν, όπως και τον τ. γερουσιαστή και σήμερα πρόεδρο του Πανεπιστημίου της Ν. Υόρκης Τζων Μπραδήμα.

◆ ◆ ◆

Δεν είναι, όμως, μόνο στις ΗΠΑ που τιμώνται οι διακεκριμένοι Ελληνες της Διασποράς. Το Πανεπιστήμιο Πειραιώς αναγόρευσε Επίτιμο Διδάκτορα τον γνωστό για το έργο του στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων καθηγητή του Πανεπιστημίου New York City Ε. Σάββα. Ο τιμηθείς υπήρξε υφυπουργός Οικισμού και Αστικής Αναπτύξεως της αμερικανικής κυβερνήσεως(!), έγραψε περισσότερα από 10 βιβλία και εκατοντάδες άρθρα και είναι σήμερα σύμβουλος πολλών κυβερνήσεων σε θέματα ιδιωτικοποιήσεων. Ο κ. Σάββας μίλησε στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς με θέμα «Εκσυγχρονισμός και ανασχεδιασμός του κράτους».

◆ ◆ ◆

Δημοσιεύθηκε στο «Ενημερωτικό Δεκτίο του ΤΕΕ», στις 8 Μαΐου, η προκήρυξη του έργου της «Προκαταρκτικής μελέτης και μελέτης οικονομικής σκοπιμότητας για το έργο υδροδοτήσεως των Αίγινας και Αγκιστρίου, με προοπτική επέκτασης στα Μέθανα, με σημείο υδροληψίας το δίκτυο της ΕΥΔΑΠ στις νότιες ακτές της νήσου Σαλαμίνας». Είναι ένα έργο με σημασία για τα νησιά του Σαρωνικού, για το οποίο παλεύει από το 1981 ο βουλευτής της περιοχής τ. υφυπουργός Μαν. Μπεντενιώτης. Να, που δεν είναι τυχαία η προτίμηση που του δείχνουν οι νησιώτες.

Ο,ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ

Μπιλ Κλίντον: «Ολοι γνωρίζουμε ποια πρέπει να είναι η λύση του Κυπριακού. Απομένει να βρούμε τους τρόπους με τους οποίους θα φθάσουμε σ' αυτην».
– Περιμένουμε τους καλούς σας τρόπους, πλανητάρχα μου.

Αντριου Αθενς: «Ο πρόεδρος Κλίντον ήταν, για το Κυπριακό, πιο αισιόδοξος και από εμάς τους ομογενείς».
– Λέτε να ξέρει κάτι που δεν μας λέει;

Αλέκος Παπαδόπουλος: «Εχω διατελέσει, στα νιάτα μου, υπαρξιστής».
– Αγώνα «υπάρξεως» δίνετε κι εκεί που σας έταξαν, αγαπητέ.

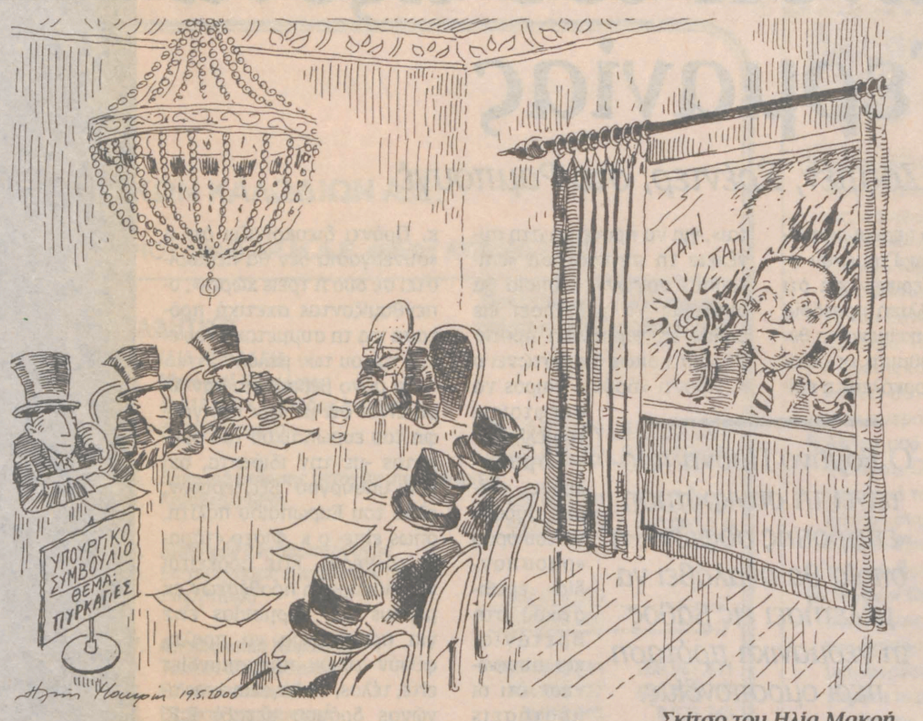

Σκίτσο του Ηλία Μακρή

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«Προβλήματα Φιλοθέης»

Με αφορμή τη μακροσκελή επιστολή του συνδημότη μας κ. Γ. Λεωτσάκου στο φύλλο 24.468/27.4.2000 (Μ. Πέμπτη) και στη στήλη «Γράμματα Αναγνωστών» της έγκριτης εφημερίδος σας και για την αποκατάσταση της αλήθειας, αλλά και της πραγματικότητας σχετικά με όσα αναφέρει σ' αυτήν ο επιστολογράφος, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Αδικεί τη δημοτική αρχή αλλά και τον εαυτό του ο επιστολογράφος με όλα όσα αναφέρει στην επιστολή του τα οποία θέλουμε να πιστεύουμε ότι προέρχονται από εσφαλμένη και όχι κακόβουλη πληροφόρηση.

Η «Φιλοθεατική Πνοή» διεκδίκησε το 1994 την εμπιστοσύνη των Φιλοθεατών, με την πρωτοπόρα για την ιστορία του προαστίου αρχή της μη ανάμιξης των κομματικών κατεστημένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση της Φιλοθέης, και η πλειοψηφία των Φιλοθεατών ανταποκρίθηκε στις αρχές και το πρόγραμμα του συνδυασμού μας, δεν «παρασύρθηκε», ωσάν να επρόκειτο για μικρό παιδάκι, και του ανέθεσε τη διοίκηση του δήμου το 1994, το 1998 και πιστεύουμε και το 2002.

Αναλυτικά, τις 4.4.2000 δεν «ξεσηκώθηκε σύσσωμη η Φιλοθέη», αλλά 150 περίπου άτομα παρακολούθησαν τη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου και διατύπωσαν τις απόψεις τους. Επίσης, οι δημοτικές μπουλντόζες δεν γκρέμισαν «τα άλλοτε πασίγνωστα σουβλάκια», αφού το συγκεκριμένο κτίσμα επί της πλατείας Δροσοπούλου κατεδαφίστηκε κατά τη θητεία της προηγούμενης δημοτικής αρχής, με αφορμή την άρνηση της πολεοδομικής υπηρεσίας να επιτρέψει την αιτηθείσα αύξηση της επιφάνειάς του.

Η πλειοψηφία των Φιλοθεατών αναγνωρίζει ότι στο διάστημα των πέντε ετών από το 1994 πραγματοποιήθηκε τεράστιο σε αριθμό και ποιότητα έργο που αφορά σε όλο το φάσμα των τομέων δραστηριότητας του δήμου (πολιτιστικό, τεχνικό, αναπτυξιακό, κ.ά.) και όχι μόνον «η δημιουργία Γραφείου ΕΛΤΑ», και μάλιστα με τα περιορισμένα έσοδα του δήμου χωρίς να υποθηκευτεί το μέλλον του με οποιουδήποτε είδους δάνεια και τοκοχρεολύσια.

Είναι προφανές ότι δεν περιλαμβάνεται στα αρνητικά της δημοτικής αρχής η εφαρμογή των διατάξεων του δημοτικού κώδικα για την αναπροσαρμογή και επικαιροποίηση των μισθωμάτων των δημοτικών καταστημάτων και όχι η διαδικασία που ακολουθούσε η προηγούμενη δημοτική αρχή, η οποία όχι μόνο ήταν παράτυπη αλλά και ευτέλιζε τα δημοτικά έσοδα σε όφελος των ολίγων μισθωτών των καταστημάτων. Ετσι, και για τον κινηματογράφο της Φιλοθέης δεν ακολουθήθηκε η παράτυπη διαδικασία με την οποία η προηγούμενη δημοτική αρχή ανανέωνε τη σύμβαση συγκεκριμένου μισθωτή, αναπροσαρμόζοντας κατ' έτος το μίσθωμα με ευτελές ποσοστό, αλλά στον πρώτο πλειοδοτικό διαγωνισμό επιτεύχθηκε ετήσιο μίσθωμα 19 εκατ. και ποσοστό 33% επί των ακαθαρίστων εισπράξεων από τα εισιτήρια, δηλαδή ετήσια έσοδα 45.000.000 δρχ. περίπου αντί των 2 εκατ. που ήταν το τελευταίο με την προηγούμενη διαδικασία. Και βέβαια ο κινηματογράφος δεν κλείνει στα μέσα Σεπτεμβρίου, αλλά η λειτουργία του παρατείνεται για όσο διάστημα επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες. Στις αντίστοιχες φετινές δημοπρασίες επιτεύχθηκε μίσθωμα 21 εκατομμυρίων και ποσοστό 25% δρχ. επί των ακαθαρίστων εισπράξεων από τα εισιτήρια για τον κινηματογράφο, 2 εκατ. δρχ. για το super market έναντι των 230.000 δρχ. που κατέβαλε ο προηγούμενος μισθωτής και για το «χώρο Αϊδίνη» προσφέρθηκε το ποσόν των 5,8 εκατ. δρχ. έναντι των 600.000 δρχ. που κατέβαλε ο κ. Αϊδίνης. Προφανώς, δεν γνωρίζει ο επιστολογράφος την ενόχληση που προκαλούσε στους περιοίκους ο τελευταίος και τις υγειονομικές παραβάσεις που είχαν διαπιστωθεί επανειλημμένως. Και βέβαια δεν «εξώσθηκε κακήν κακώς» αλλά ύστερα από τετραετία από τη λήξη του συμβολαίου του και μετά την εξάντληση αφενός όλων των ένδικων μέσων από την πλευρά του, αφετέρου όλης της μακρόχρονης ανοχής που επέδειξε στην περίπτωσή του η δημοτική αρχή.

Οι νέες λεωφορειακές διαδρομές εγκρίθηκαν ομόφωνα από το Δημοτικό Συμβούλιο το φθινόπωρο του 1999 με αποκλειστικό στόχο αφενός τη δημιουργία αξιόπιστης αστικής συγκοινωνίας που θα κινείται μέσα στα όρια της Φιλοθέης με μη ρυπογόνα mini bus, αφετέρου την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων των κατοίκων στις μετακινήσεις τους προς Αθήνα και Χαλάνδρι. Επισημαίνεται ότι οι αποφάσεις αυτές πάρθηκαν σε εποχή που δεν είχε αποφασιστεί ακόμη η χρήση τού υπό μίσθωση καταστήματος «Αϊδίνη» και πολύ περισσότερο δεν ήταν γνωστός ο πλειοδότης.

Ο μισθωτής του Πέτρινου Περίπτερου, λογικά, πρέπει να είχε αποφασίσει εκ των προτέρων το ύψος του μηνιαίου μισθώματος που μπορούσε να προσφέρει (1,5 εκατ. δρχ.) κατά τον πλειοδοτικό διαγωνισμό του Αυγούστου 1998. Αλλά, μετά την υπογραφή του συμβολαίου, υπέβαλε στο δήμο αίτημα για τη μείωση του μισθώματος και όχι για τη λύση του συμβολαίου (!!!) και αφού εξάντλησε όλες τις σχετικές διαδικασίες προσέφυγε στα πολιτικά δικαστήρια, προβάλλοντάς ανυπόστατους λόγους και επιχειρήματα.

Είναι αναληθές ότι ο δήμος: α) ξόδεψε 138 εκατ. δρχ. του ΥΠΕΧΩΔΕ για την πλατεία Κοριζή, αφού είναι γνωστό σε όλους τους Φιλοθεάτες ότι με το έργο αυτό η μελέτη του οποίου εκπονήθηκε από διεθνούς κύρους Φιλοθεάτη αρχιτέκτονα αναβαθμίστηκε η περιοχή και ανακουφίστηκαν οι περίοικοι, β) κατασκεύασε «αντιαισθητικούς» χώρους ανακοινώσεων, αφού με τους απλούς στην κατασκευή και καλαίσθητους, κατά την πλειοψηφία των Φιλοθεατών, αυτούς χώρους λύθηκε το χρονίζον πρόβλημα ενημέρωσής τους για τα συμβαίνοντα στο προάστιό μας και γ) γέμισε τη Φιλοθέη με «προεκτάσεις (παρτέρια με γκαζόν) πεζοδρομίων στα οδοστρώματα», αφού τα έργα αυτά αποτελούν την υλοποίηση των προτάσεων της εγκεκριμένης κυκλοφοριακής μελέτης που έχουν στόχο να βάλουν κυκλοφοριακούς κανόνες σε μερικούς κόμβους της Φιλοθέης, όπου είχαν παρατηρηθεί στο παρελθόν σημαντικά προβλήματα.

Η μετάθεση του τέρματος της λεωφορειακής γραμμής 610 από την Ακαδημίας έγινε πριν από το 1994 οπότε αρχίσαμε τον αγώνα για μια αξιόπιστη αστική συγκοινωνία και πρόσφατα πετύχαμε την αναδιοργάνωση από τον ΟΑΣΑ της λεωφορειακής γραμμής 610 και την προσθήκη μιας νέας (611) που θα εξυπηρετεί τους κατοίκους στις μετακινήσεις τους προς Χαλάνδρι. Με βάση το σχεδιασμό των νέων διαδρομών μετακινήθηκαν τα στέγαστρα στις νέες θέσεις (οι πινακίδες των στάσεων με έξοδα του ΟΑΣΑ) και τυπώθηκαν δωρεάν για το δήμο οι χάρτες με τα δρομολόγια και τις διαδρομές, αλλά εξακολουθεί να ισχύει η παλαιά διαδρομή της γραμής 610 μετά την προσωρινή αναστολή της εφαρμογής των νέων γραμμών.

Είναι προφανές ότι υπερβάλλει ο επιστολογράφος, αναφέροντας ότι αναγκάζεται να κατεβαίνει στο κέντρο για να εξυπηρετηθεί από τράπεζα. Η δημοτική αρχή εξασφάλισε από το ΥΠΕΧΩΔΕ τη χρηματοδότηση του έργου συντήρησης της Παιδικής Χαράς Πικιώνη, προμηθεύτηκε τα απαραίτητα υλικά και σύντομα θα ξεκινήσουν οι σχετικές εργασίες οι οποίες απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή και εξειδίκευση. Επίσης, αγωνίζεται κυριολεκτικά επί σειρά ετών για να συντηρηθεί σωστά όλος ο όγκος του πρασίνου που κατακλύζει τη Φιλοθέη, χωρίς να διαθέτει τον αναγκαίο αριθμό εργατοτεχνικού προσωπικού που απαιτείται για το μέγεθος του έργου, εξαιτίας των στραγγαλιστικών διαδικασιών πρόσληψης προσωπικού που επιβάλλει η κεντρική εξουσία στους ΟΤΑ.

Η πρόταση του επιστολογράφου για την κατασκευή υπόγειας διάβασης στην οδό Καποδιστρίου θα υποβληθεί στο ΥΠΕΧΩΔΕ, που είναι αρμόδιο για τους δρόμους του βασικού οδικού δικτύου.

Πιστεύουμε ότι με τη σωστή και αμφίδρομη ενημέρωση, την οποία μπορούσε άλλωστε να παράσχει ο δήμος στον επιστολογράφο σας, επιλύονται πολλές παρεξηγήσεις και κυρίως η κακόβουλη παραπληροφόρηση που ενδημεί δυστυχώς στα δημοτικά πράγματα. Θεωρούμε, όμως, ότι η συνειδητή διαστρέβλωση της αλήθειας αποτελεί ένα φαινόμενο που πρέπει να εξεταστεί ιδιαίτερα και να μελετηθούν οι τρόποι αντιμετώπισής του.

Η δήμαρχος Φιλοθέης
Ελενη Παναγιωτοπουλου

Τουαλέτες σε αρχαιολογικούς χώρους

Είχα την τιμή, ναι την τιμή, να επισκεφθώ τον αρχαιολογικό χώρο της Βεργίνας. και λέω την τιμή, γιατί αυτό που έχουν δημιουργήσει εκεί Ελληνες αρχαιολόγοι και αρχιτέκτονες αποτελεί τιμή για την Ελλάδα. Αυτό που νιώθει κανείς σε αυτή την επίσκεψη είναι έκπληξη, θαυμασμός και ίσως ίσως και αμηχανία μπροστά στην τελειότητα των ευρημάτων, αλλά και στον τρόπο παρουσίασής τους. Εφευγα συγκλονισμένος και συγκινημένος. Ενα μεγάλο ευχαριστώ στον αξέχατο Ανδρόνικο και σε όλους τους συνεργάτες και συνεργασθέντες για το θαυμάσιο αυτό έργο. Και φεύγοντας επισκέφθηκα τις τουαλέτες!! Η γυφτιά και η κακομοιριά του ελληνικού κράτους σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Μα επιτέλους δεν υπάρχει κανείς αρμόδιος που να πιστεύει ότι ο πολιτισμός των σημερινών Ελλήνων καταβαραθρώνεται από μια τέτοια κατάσταση; Αφού δεν μπορούν να διατηρήσουν καθαρές τουαλέτες, όσο κι αν κοστίζει αυτό, τότε γιατί δεν τις καταργούν εντελώς ή γιατί δεν βάζουν ένα μικρό εισιτήριο ώστε να αυτοχρηματοδοτούνται; Νιώθω προδομένος σε όσα πίστεψα και ένιωσα βλέποντας τους τάφους! Ας όψονται οι αρμόδιοι!

Χρηστος Γ. Παπαχατζοπουλος
Θέιδος 23 Εκάλη

Τα βράχια της Καππαδοκίας

Είχα τη χαρά να γευτώ λίγες λέξεις από την ολιγόλεπτη ομιλία ενός ανθρώπου που, πριν από λίγες μέρες, ακολούθησε τον Οικουμενικό Πατριάρχη στην Καππαδοκία της Μικράς Ασίας και παραβρέθηκε συλλειτουργώντας κατά ένα τρόπο, στην Ιερή Λειτουργία που έγινε εκεί.

Αναφέρομαι στην προσωπικότητα του πατρός Βασιλείου, σεμνού ηγουμένου της Ιεράς Μονής των Ιβήρων του Αγίου Ορους. Αντικρίζοντάς τον κανείς μένει άφωνος και εκστατικός. Ο λόγος του απλός και κατανοητός.

Οταν πλησίασα τον άκουσα να εξηγεί στους πιστούς που τον ρώτησαν, τι σήμαινε γι' αυτόν εκείνη η, έπειτα από τόσα χρόνια, επίσκεψη και Θεία Λειτουργία στα ιερά χώματα της λησμονημένης αυτής χριστιανικής γης.

Μοναχός μεγάλης πνευματικής εμβέλειας καθηγητής πανεπιστήμιου έδινε την δική του θεώρηση. Αξια να εμφυτευτεί στέρεα και χωρίς να δημιουργεί απορίες. Ανέλυσε όλες τις δυνατές πτυχές του θέματος και κατέληξε.

«Ιερός τόπος λατρείας και μαρτυρίου, η όλη περιοχή, με πάνω από 3.500 εκκλησίες. Εχει καθαγιαστεί από την ευλάβεια και το πάθος χιλιάδων ασκητών και πατέρων. Από κει πέρασαν μεγάλες μορφές της χριστιανοσύνης, όπως ο Μέγας Βασίλειος και ο Γρηγόριος Νύσσης.

Ο ελληνικός πληθυσμός μπορεί να έφυγε και οι ναοί να έκλεισαν, όμως η αγιότητα είναι αδύνατον να εξαλειφθεί. Εχει ποτίσει τα χώματα. Πρέπει να σηκώσεις τα πάντα, για να καταφέρεις να εξαφανίσεις το ορθόδοξο στοιχείο που πέρασε από εκεί.

Οι Τούρκοι, ίσως από τουριστικούς λόγους ή για να δείξουν ότι αισθάνονται τώρα πιο κοντά τους Ελληνες, επέτρεψαν αυτό το προσκύνημα. Το πιθανότερο είναι ότι η ιερότητα του χώρου που παραμένει ίδια και απαράλλακτη στους αιώνες, τους ανάγκασε να αποτολμήσουν τη μεγάλη απόφαση. Ηταν μια ανάγκη που εκδηλώθηκε δυνατά και τους παρέσυρε.

Ο τόπος φανερώνει καθημερινά νέες εκκλησίες που σε πείσμα όλων έρχονται στην επιφάνεια ανέπαφες και δηλώνουν την ιστορία τους. Μέσα από τα βράχια ξεπηδούν μνήμες που απλώνονται γύρω και κάνουν την αφιλόξενη έρημο να μοιάζει με γαλήνια και απέραντη όαση.

Είδα έναν ναό μισοκατεστραμμένο στην πίσω αυλή ενός φτωχού σπιτιού που τον χρησιμοποιούσαν σαν αποθήκη. Οι λίγες τοιχογραφίες που του απόμεναν είχαν μια πραγματική λάμψη που φώτιζε όχι μόνο το ναό, αλλά και το παρακείμενο σπίτι. Ενα κοριτσάκι έπαιζε έξω, αν και δεν πίστευε στον Θεό λάμβανε ένα μεγάλο μέρος από την αγιότητα και τη Θεία Χάρη του όλου τόπου που φάνταζε πολύ όμορφο και αγνό.

Ηταν ίσως η μεγαλύτερη συγκίνηση που δοκίμασα μέχρι τώρα στη ζωή μου. Ποτέ άλλοτε δεν αισθάνθηκα τόσο πραγματικά και ζωντανά την ιερότητα.

Η καθαγίαση των εδαφών περνάει μέσα από τις δοκιμασίες των ανθρώπων. Με μια διαφορά οι άνθρωποι φεύγουν και παρέρχονται, ο ιδρώτας, ο κόπος και το αίμα μένουν παντοτινά χαραγμένα. Τα χνάρια δεν σβήνονται, πολλαπλασιάζονται συνέχεια».

Ετσι τον ένιωσα να μιλάει και ο λόγος του μπήκε στην καρδιά μου. Κατάλαβα τι θα πει πίστη, ποιες είναι οι χαμένες πατρίδες και πώς μπορεί να αποκτήσει, έστω και λίγη, ιερότητα ένας αλλόθρησκος.

Με αυτό τον τρόπο, είναι πιθανότερο να προσεγγίσουν αλλήλους οι χρόνια δοκιμαζόμενοι λαοί και επιλύσουν τις μεταξύ τους διαφορές.

Γιαννης Καματσελης
Ανδρούσσου 17 Κερατσίνι